

1220

ਪੰਜਾਬ ਸੀਰੀਜ਼

[ਵੋਲ. VIII

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਜੇ.

ਮਿ. ਐਨ.ਐਮ.ਕੇਵਲਰਾਮਾਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਮੁਦਈ-

ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਮਿ.ਆਰ. ਜੇ.ਡੀ. ਟਾਈਟਲਰ,- ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ- ਉੱਤਰਵਾਦੀ।

ਰੈਗੂਲਰ ਸੈਕੰਡ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 824 ਆਫ 1951

1955

7 ਫਰਵਰੀ

ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1908 ਦਾ IX) - ਧਾਰਾ 5 ਅਤੇ 12 (2)- ਨਿਯਮ 13- ਏ-9
ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਨਿਯਮ - ਫੈਸਲਾ ਅਖੀਰਲੇ ਵਰਕਿੰਗ ਡੇਅ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਲੰਬੀ
ਛੁੱਟੀਆਂ ਕਾਰਣ ਅਦਾਲਤ ਬੰਦ- ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੜ ਖੁਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ

- ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਖਰਚਿਆ ਸਮਾਂ- ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ- ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਾਪੀਆਂ- ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ , ਆਖਰੀ ਦੇ ਦਿਨ ਛੁੱਟੀਆਂ ਹੋਣ ਕਾਰਣ - ਕੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਰਨ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ, ਲੰਬੀ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਅਦਾਲਤ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਅਦਾਲਤਾਂ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੋਂ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੱਕ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਮੁਦਈ ਨੇ 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਲੈ ਲਈਆਂ ਅਤੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। , ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਇਹ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13- ਏ-9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੀ-ਸਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੋਂ 1950 ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵੀ ਤੈਅ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ 17 ਤੋਂ 25 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਬੰਦ ਰਹੀਆਂ। ਕਾਪੀਆਂ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, 26 ਅਕਤੂਬਰ, 28 ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ 29 ਤਰੀਕ ਐਤਵਾਰ ਸੀ, ਅਪੀਲ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਕ ਚੰਦ ਵਿੱਜ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਮਿਤੀ 28 ਮਈ, 1951, ਸ਼੍ਰੀ ਚੇਤਨ ਦਾਸ ਜੈਨ, ਸਬ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 31 ਅਗਸਤ, 1950, ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ।

ਉੱਤਰਵਾਦੀ ਲਈ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ।

ਫੈਸਲਾ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨਵੀਨ ਭਾਰਤ ਹਾਈ ਸਕੂਲ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸ਼ੈਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਕੂਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ 1948 ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਪਰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ। ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ

31 ਅਗਸਤ, 1950, ਜੇ ਕਿ 1 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਲੰਬੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। - ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਾਇਨਰੀ ਫਰਮਾਨ। ਕਾਪੀਆਂ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਸਮਰਥਨ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਸਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੋਂ 25 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੱਕ ਦੁਸਹਿਰੇ ਅਤੇ ਈਦ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। 26 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ। 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (2) ਅਧੀਨ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਤੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 26 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰੀਕ ਤੈਅ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ 1950 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸ. ਉਸਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ, ਭਾਵ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਇਹ ਸੰਯੋਗ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਐਫ.ਸੀ. ਬੇਦੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਦਿਨ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ

ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਘੱਟਿਆਂ ਬਾਅਦ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ 14 ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਪੰਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦਾ ਪੂਰਾ ਫੈਸਲਾ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਸਨ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਸਾਰੇ ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਸਿਰਫ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਐਲਾਨ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਦੇ ਗਾਹਕ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਆਮ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਲਈ ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖਰਚਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਖੁਦ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ- ਸਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 13- ਏ-9 ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

"ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਾਂ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਦਫਤਰ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਰਿਕਾਰਡ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਨੋਟ:- (1)* * * * *

(2) * * * *

(3) ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੈੱਡਕੁਆਰਟਰ ਵਿਖੇ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਹਿਸੀਲਾਂ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਫਸਰ ਆਦਿ।"

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਦਾ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਉਸਦੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਹੈਰਾਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ 1950 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਤੰਬਰ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਦੌਰਾਨ ਨਕਲ ਵਿਭਾਗ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਲਈ ਸਤੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਦੌਰਾਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਕਲ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 1 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਕਿ ਉਸਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਜੱਜ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਮਿਸਟਰ ਬੇਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਤੰਬਰ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਿਯਮ 13- ਏ- ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। 9 ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਤਨਦੇਹੀ ਨਾਲ ਪੈਰਵੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੀਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 (2) ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਖਾਸ ਸਮਾਂ, ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਥਾ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਲੀ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਉਪ- ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸਮੀਕਰਨ 'ਸਮੇਂ ਦੀ ਮੰਗ' ਦਾ ਅਰਥ "ਸਹੀ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ" ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਵ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮ 13- ਏ-9 ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਲਈ 1 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ "ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਂ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੂੰ ਸਮੀਨਾਥਾ ਅਈਅਰ ਬਨਾਮ ਵੈਂਕਟਸੁਬਾ ਅੱਯਰ (2), ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ-

"ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਮਾਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਅਸਲ ਅਰਜ਼ੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 23 ਦਸੰਬਰ, ਤੋਂ 6 ਜਨਵਰੀ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਕੱਟਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਦੇਵੇਂ ਦਿਨ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਤ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ 'ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ' ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਕਾਪੀ।"

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਯੋਗ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। 31 ਅਗਸਤ, 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ 16 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ 1 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। 1950, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 3 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਮੁੜ ਖੁੱਲ੍ਹਣ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 16 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤਾਂ 17 ਤੋਂ 25 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਦੁਸਹਿਰੇ ਅਤੇ ਈਦ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਬੰਦ ਰਹੀਆਂ। ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬੰਦ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਨਕਲ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਪੀਆਂ ਵੀ ਦੁਸਹਿਰੇ ਦੀਆਂ ਛੁੱਟੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਤਿਆਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਹੈ।

ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਖਾਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਾਪੀਆਂ ਲਈ ਨਕਲ ਫਾਰਮ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਏ। ਇਹਨਾਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪੁਰਦਗੀ 26 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਮੁੜ ਖੁੱਲਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਜੇ ਵੀਰਵਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੋਮਵਾਰ 30 ਅਕਤੂਬਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਰ ਦਿਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਸ੍ਰੀ ਬੇਦੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸਮਾਂ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿ ਉੱਥੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈਆਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਾਪੀਆਂ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, 28 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਸੀ ਅਤੇ 29 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਐਤਵਾਰ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੋਮਵਾਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਏ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਸਨ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 14 ਮਾਰਚ, 1955 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। - **Mohinderpal Singh, Translator.**